

บรรณาธิการแถลง

วารสารเล่มที่ท่านผู้อ่านถืออยู่ในมือฉบับนี้นับว่าเป็นวารสารเล่มสุดท้ายประจำปี 2522 และเป็นเล่มสุดท้ายของกองบรรณาธิการชุดปัจจุบัน คณะผู้จัดทำทุกคนมีความภูมิใจอย่างยิ่งที่วารสารเล่มนี้สามารถออกได้ทันตามกำหนดเวลาอีกวาระหนึ่ง ทั้งนี้เท่ากับว่าคณะผู้จัดทำมิได้ทิ้งภาระไว้ให้คณะผู้จัดชุดหน้าต้องลำบากในการผลิตวารสารให้ทันเวลา นอกจากนี้ คตินันและอาจารย์สมบุรณ์วัลย์ ได้ลาออกจากการเป็นบรรณาธิการ และผู้ช่วยบรรณาธิการฝ่ายวิชาการก่อนกำหนดเพื่อให้คณะกรรมการส่งเสริมเอกสารทางวิชาการมีโอกาสคัดเลือกทีมงานใหม่เข้าดำเนินการจัดทำวารสารได้โดยมีเวลาเตรียมการอย่างพอเพียง

สำหรับวารสารเล่มนี้ เป็นอีกเล่มหนึ่งที่ไม่มีแนวทางเรื่อง แต่เราได้พยายามคัดหาเรื่องที่เราเชื่อว่าเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนของคณะต่างๆ ในสถาบัน ตลอดจนเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อวงการทั่วไปไว้ด้วย เช่น ข้อเขียนในคอลัมน์สถานการณ์บ้านเมือง เป็นข้อเขียนเกี่ยวกับเรื่องค่าแรงขั้นต่ำอันเป็นปัญหาที่สำคัญของประเทศในปัจจุบัน เป็นต้น

ท่านผู้อ่านจะเห็นได้ว่าบรรณาธิการแถลงหลายเล่มมาแล้วที่เราได้เปลี่ยนแนวการเขียนไปบ้างนั่นคือไม่มีการสรุปข้อคิดต่างๆ ไว้ ทั้งนี้ด้วยเหตุผลหลายประการด้วยกัน ประการแรกต้องการประหยัดเนื้อที่เพราะราคากระดาษและค่าพิมพ์เพิ่มขึ้นอย่างมากทำให้เราต้องระวางปริมาณของหนังสือให้อยู่ในความหนาไม่เกิน 25 หน้ายก แต่บางเล่มก็เกินถึง 27 หน้ายก หรือกว่านั้นบ้าง ทั้งนี้เป็นการสุกวิสัยจริงๆ ประการที่สอง ต้องการจะปรับปรุงแนวทางการแถลงเสียบ้าง โดยจะชี้แนะเฉพาะบทความหรือคอลัมน์ที่ชี้ให้เห็นเจตนารมณ์บางอย่างในการทำหนังสือแต่ละเล่ม ประการสุดท้าย ท่านคงจะเห็นแล้วว่า การเขียนบรรณาธิการแถลงนี้ ตัวบรรณาธิการและผู้ช่วยฝ่ายวิชาการผลัดกันเขียนดังนั้นความแตกต่างย่อมมีขึ้นเป็นธรรมดา แต่เราก็เชื่อเหลือเกินว่าคอลัมน์ส่วนนี้ของหนังสือก็ยังเป็นส่วนที่ชี้ให้ท่านผู้อ่านได้ทราบถึงเจตนารมณ์ในการทำหนังสือของเราแต่ละเล่มอยู่ และที่เจาะวันเสียมิดก็ได้ก็ถือเป็นส่วนที่คณะผู้จัดทำจะได้มีโอกาสกล่าวคำขอบคุณ และแสดงความจริงใจตลอดจนแจ้งให้ทราบถึงปัญหาต่างๆ ไว้เพื่อเป็นการออกตัวบ้าง หรือขออภัยบ้าง

ก่อนที่คณะทำงานชุดนี้จะหมดหน้าที่ลง เราใคร่ขอขอบคุณผู้มีอุปการะคุณต่อวารสารทุกท่านไว้ในโอกาสนี้ด้วย เพราะถ้าวารสารขาดอุปการะคุณจากสมาชิกที่เป็นทั้งนักศึกษา อาจารย์ และผู้สนใจจากภายนอกสถาบันแล้ว วารสารของเราคงจะไม่สามารถดำเนินการอยู่ได้ และถ้าวารสารขาดการสนับสนุนทั้งกำลังปัญญาและกำลังทรัพยากรที่ผู้บริหารสถาบันได้ช่วยจัดหาและจัดสรรให้อย่างจริงจังและจริงใจในขณะนี้แล้ววารสารก็คงจะเกิดขึ้นไม่ได้เช่นเดียวกัน

หนึ่งกลุ่มที่ทำให้วารสารมีความเป็นวารสารที่มีคุณค่าและออกสู่สายตาท่านได้นั้นคือกลุ่มผู้เขียนและผู้ช่วยหาข้อเขียน ซึ่งทางคณะผู้จัดทำชุดนี้ได้รับความร่วมมือจากทุกคณะ/สำนัก ในสถาบัน ตลอดจนจากบุคคลภายนอก โดยความร่วมมือร่วมใจของอาจารย์ในสถาบันช่วยจัดหามาให้บ้าง หรือท่านสนใจหนังสือเราจนเกิดความสนใจส่งมาให้เองบ้าง ท่านเหล่านี้ทั้งหมดมีส่วนทำให้มีวารสารเกิดขึ้นได้อย่างไม่ต้องสงสัย คณะผู้จัดทำจึงสำนึกในความกรุณาและความสนใจของท่านผู้เขียนและผู้ให้ความร่วมมือทุกท่านอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามการทำหนังสือนี้ถ้าขาดบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งคือกลุ่มผู้ทำงานช่วยท่านจัดพิมพ์ทั้งแต่พิมพ์บทความ รวบรวมความส่งโรงพิมพ์ ติดตามงานพิมพ์ รวมทั้งการตรวจปรูฟหนังสือ ตลอดจนกระทั่งวางตลาด เก็บเงินทำบัญชี ติดตามสมาชิก และงานนิปาตะอื่นๆ อีกมาก หนังสือก็คงจะออกเป็นรูปเล่มไม่ได้เช่นกัน และท้ายที่สุดผู้ที่มิอุปการะคุณที่ให้ค่าโฆษณาแก่วารสารเราก็มีส่วนที่ทำให้วารสารพัฒนาบริหารศาสตร์ยืนอยู่บนลำแข้งตัวเองได้

ตัวอุปการะคุณตั้งได้กล่าวแล้วแต่คนทั้งหมดนี้และที่ทำให้วารสารของเราทุกคนมีคุณค่าและเป็นผลงานส่วนหนึ่งของสถาบันอันเป็นที่รักของเราทุกคน และเราคงอยากเห็นของรักของเรานี้เจริญรุดหน้าต่อไปอย่างไม่เสื่อมคลาย สุดท้ายนี้จึงขอขอบคุณผู้มีอุปการะคุณทุกกลุ่มไว้ ณ โอกาสนี้อีกครั้งหนึ่ง และหวังใจว่าท่านคงจะให้อุปการะคุณต่อคณะผู้จัดทำคณะต่อไปด้วยอย่างดีเช่นกัน และขออวยพรให้งานของคณะผู้จัดทำชุดใหม่ประสบความสำเร็จอย่างงดงามต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

ทองศรี กิ่งภู ณ อยุธยา